

03.10.2008

Şeriat Şimdi de İngiltere’de MERİÇ VELİDEDEOĞLU

Başlıkta “şimdi de” sözünün yer almasının nedeni, bu “şeriat” olayının “ilk” olmadığını belirtmek içindi:

Anımsanacağı gibi, “şeriat”ı dört yıl önce “Kanada” hükümeti kabullenmişti ülkedeki Müslümanlar için.

“Arabuluculuk Yasası” ile geçerli olacak bu “şeriat”ın, “ceza” yetkisi yoktu. Yani -onların söylemiyle- “organ kesme”, “taşla öldürme” gibi “beden”sel ve öteki “şeriat” cezaları uygulanmayacaktı. Şeriat, “evlenme”, “boşanma”, “miras” ilişkileri ve dolayısıyla “mali” sorunlar, “aile içi” anlaşmazlıklar gibi konuların yer aldığı alanda geçerli olacaktı. Dikkat edilirse bunlar “şeriat”ın, “kadın” kulları “aleyhine” düzenlemeler yaptığı konulardır.

Kararların her ne kadar “onay”dan geçirileceği belirtiliyorsa da, Kanadalı bilim adamları büyük “haksızlık”lar yapılacağını, “şeriat mahkemeleri”nin evrensel “insan” haklarını, “eşit”liği çiğneyeceğini açıkça belirttiler.

Haklıydılar. Uygulamanın üzerinden bir süre geçince, “şeriat mahkemeleri”nin aldıkları kararları türlü “dolaplar” çevirerek “onay”dan kaçırdıkları, kendilerine başvurmayanları da “dinsiz”likle suçladıkları belirlendi.

Buna karşın, “Kanada” örneğini bugünlerde İngiltere’nin de “benimsediği” ve beş büyük kentinde “şeriat mahkemeleri”nin kurulduğu bildirildi.

Bunların da ele alacağı “konular” ve “işleyişleri” Kanada’daki gibi olacak; yani “şeriat mahkemeleri” kurulacak ve kadınlara “kıyam” “şeriat yasaları” uygulanacak.

Bu düzenlemeye karşı: “Bu iki katlı bir toplum doğurur!”, “Müslümanları geri kalan toplumdaki soyutlar!” gibi çıkışlar olduysa da, İngiltere’deki Türklerden, özellikle kadınlardan, ilerici Türk derneklerinden “ses” getirecek bir “karşı” duruş sergilenmedi.

Bu “tutum” karşısında demokrasinin beşiği İngiltere’nin “ana”larından, İngiliz kadınlarından da “çıt” çıkmadı. Müslüman “hemcins”lerine biçilen “ikinci sınıf”lığı uygun gördüler anlaşılır.

Türkiye’ye gelince; “Eh! Artık sıra bizde...” diye keyiflenen oldu kuşkusuz. Ama en keyiflenen AKP “iktidar”ı olmuş. Çünkü bir bakıma benzer bir düzenlemeyi, kısaca “Arabuluculuk Kanun Tasarısı” adı altında yaptığı çalışmayı “TBMM”ye sunmak üzereymiş.

Değerli hukukçu **Güney Dinç**’in, Cumhuriyet’te yayımlanan “Özel Şeriat Mahkemeleri mi Geliyor?” başlıklı çok önemli ve “uyarı”cı yazısından anlaşılıyor bu.

G. Dinç bu “tasarı” için: Uyuşmazlığa düşenlerin birlikte “seçecekleri” bir “arabulucu” eliyle, sorunlarına “çözüm” bulacakları bir “kurumsallaşma”nın, “üst” yapısını oluşturmaktadır, diyor.

Ardından da bu girişimle AKP'nin: "*Cumhuriyet'in temel ilkelerinden biri olan 'yargı birliği'ni ortadan kaldırmayı*" amaçladığını ileri sürüyor.

Çünkü "*tasarı'nın 2. maddesinin gerekçesinden, 'arabulucu'nun önünde 'hiçbir kural' 'hiçbir engel' olmadığına*" anlaşıldığını ortaya koyuyor Dinç.

Ve böylece "*arabulucu'nun, kendisini seçen tarafların 'beklentisi' doğrultusunda örneğin, 'şeriat hukukuna göre de' sorunun çözümünü 'sağlayabileceğini'*" vurguluyor.

Ayrıca bu "*arabulucuk*" kurumunun "*ilk*" adımının, "*Medeni Hukuk'un yer aldığı alanda atılacağı belirtiliyormuş 'tasarı'da. Yani 'şeriat'ın 'kadın'ı okkanın altına koyduğu alanda.*"

Daha sonra "*ceza*" ve "*idare*" hukuku için de bu "*düzenleme*" yapılacakmış. G. Dinç'in bu makalesiyle yaptığı "*uyarı*" yerini bulmalı. Özellikle tüm kadın dernekleri, kadın kuruluşları birlikleri, hukukçularımız bu "*tasarı'yı topluma anlatıp bilgilendirmeli.*"

Ve "*tepki*"ler şimdiden başlamalı. Hep söylendiği gibi: "*Yarın çok geç olabilir!*"

Değerli hukukçu Güney Dinç'e teşekkürler.
